

Pon, 9-06-2014, 18:19:43

Naslovnica \ **Izdvojeno** \ Vaši prilozil \ Ostalo \ Prilozi građana**Komentirajte****Radio i TV****Poveznice****Snalaženje**

Svi članci na Portalu su smješteni ovisno o sadržaju po rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na [vrhu stranice](#). Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko [Googlea](#) uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi_pojam site:hkv.hr”.

Posjetitelji

Imamo 207 gostiju i nema članova online

Administriranje

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me **Prijava**

- Zaboravili ste lozinku?
- Zaboravili ste korisničko ime?

M. Lojkić: Zašto je ubijen nadvojvoda Franjo Ferdinand?

Objavljeno Četvrtak, 05 lipnja 2014 18:00

127K+ 8 komentara

Ubojstvo prijestolonasljednika Ferdinanda

Gotovo da ne postoji grad u zapadnom svijetu koji neće obilježiti stotu obljetnicu Prvog svjetskog rata. Mjesecima se već održavaju raznorazne izložbe, simpoziji, rasprave i sl. u kojima mnogi povjesničari i analitičari, zavisno iz koje su zemlje, iz svog kuta gledišta donose kontradiktorne zaključke kome treba pripisati povijesnu odgovornost za strašnu civilizacijsku golgotu u kojoj je pobijeno oko 20 milijuna ljudi.

Što je povod, a što uzrok Prvom svjetskom ratu te u čemu je bila misija Gavrila Principa i Mlade Bosne? Za jedne je povijesna odgovornost za rat na Srbiji i Rusiji, a za druge na Austro-Ugarskoj i Njemačkoj. Za prve je Gavrilo Princip eksponent velikosrpskog projekta, terorist i genocidni ubojica dok je za druge revolucionar, idealist, nacionalni romantičar i sinonim borca za slobodu svoga naroda.

U Sarajevu će se 28. lipnja na stoti „rođendan“ ubojstva nadvojvode i prestolonasljednika Franje Ferdinanda održati međunarodna znanstvena konferencija na kojoj će 150 uglednih povjesničara pokušati podastrijeti „objektivnu istinu“ o uzrocima i posljedicama Prvog svjetskog rata. Zasiurno da će se na tom skupu donijeti nekakva umivena „općeprilježljiva interpretacija“ o uzrocima rata, no i poslije tog skupa će jedni htjeti podići spomenik Franji Ferdinandu na mjestu atentata dok će drugi na beogradskom Kalemegdanu izgraditi velebni spomenik Gavrilu Principu.

Pravu bit i narav Prvog svjetskog rata teško da će itko na toj konferenciji dotaknuti, a kamoli zastupati tezu kako je Prvi svjetski rat osmišljen i isplaniran mnogo godina ranija u kuhinji „Velikog oka“ kao jedan kamenčić u mozaiku potpunog rastakanja kršćanskih dinastija u Europi.

Nije Prvi svjetski rat počeo slučajno. Još su se u 18. stoljeću u citadeli židovskih finansijskih moćnika i iluminatne okultističke masonerije u Frankfurtu, kojom je suvereno vladao Mayer Amschel Rothschild, donosili pakleni planovi rušenja pojedinih kršćanskih dinastija, kao što je bilo i isplanirano ubojstvo francuskog kralja Luja XVI., švedskog kralja Gustava III. itd. Srušiti kršćanski monarhistički sustav u svijetu i na njegovo mjesto postaviti podaničku liberalnu buržoaziju postao je imperativ „Velikog oka“.

Rušenjem monarhizma nestaje najvećeg branika za nezavisnost, opstojnosti i dugovječnost svake države. Poznato je da je liberalizam omiljeno čedo masonerije, a time je liberalna demokracija jamstvo „građanskog demokratskog društva“, odnosno društva pod njenom apsolutnom političkom i ekonomskom kontrolom.

Rušenje kršćanskih dinastija i stvaranje suparničkih tabora

Pored rušenja kršćanskih dinastija plan je predviđao da se narodi i države pretvore u suparničke tabore koji će se razlikovati politički, vjerski i ekonomski kako bi se lakše isprovocirali sukobi i ratovi među njima. Ratovi iscrpljuju svaku državu, pobjednike i pobijeđene, tako da osiromašene države nakon ratnih strahota vape za finansijskom pomoći. Tada tu uskaču bankari „Velikog oka“. Da su ratovi najprofitabilnije poduzeće zorno nam je pokazala dinastija Rothschild još u vrijeme Napoleonovih ratova. Jedan brat je financirao Napoleona, drugi Veliku Britaniju, treći Habsburšku Monarhiju, a četvrti Rusiju.

Završna demontaža monarhizma, katoličkih dinastija u Njemačkom Carstvu i Austrougarskoj Monarhiji, pravoslavne dinastije Romanovih u Rusiji te Turskog Carstva dogovorena je početkom 20. stoljeća u Londonu - matici svjetskog masonstva u Milnerovoj grupi (Milner Group). Trebalo je samo zapaliti isku na način da „osuđene dinastije“ budu uvučene u veliki rat kao agresori i inicijatori rata, dok bi na strani „pravедnika“ bile zemlje u kojima je masonstvo već tada bilo velevlast.

Na razvalinama tih carstava stvorilo bi se niz masonskih vazalnih država, kako u Europi, tako i na Bliskom istoku. Posebice je bilo važno židovskim cionistima pod pokroviteljstvom masonske lože B'nai B'ritha demontirati Tursko Carstvo te na prostoru Palestine uspostaviti mandatnu vlast Velike Britanije. Britanija bi na okupiranom području omogućila naseljavanje Židova (do Prvog svjetskog rata bilo je svega 9% Židova u Palestini) koji bi postupno raznim metodama (otkupom zemljišta, pritiscima i sl.) protjerali

Dinastije

Završna demontaža monarhizma, katoličkih dinastija u Njemačkom Carstvu i Austrougarskoj Monarhiji, pravoslavne dinastije Romanovih u Rusiji te Turskog

Preporučite članke

Podržite članke na jednoj od socijalnih mreža jednim klikom!

Facebook, Tweet, Google+, LinkedIn, Pinterest

Preporučite portal i naš forum svojim prijateljima i poznanicima kako bi i oni znali za komentare, reportaže, razgovore i vijesti koje ovdje objavljujemo.

[puna širina]

Kolumne**Lijepa Naša**

starijsi, pa su predložili starosjedilačke Palestince. Kada brojčano stanje židovskih useljenika prijede kritičnu masu, Britanija će se povući s okupiranih područja i ostaviti državu cionistima.

Međutim, najviše je dvojbi imalo „Veliko oko“ kako rasklopiti Austro-Ugarsku Monarhiju. Okrugli stol imali su dva scenarija. Prvi je bio da poslije insceniranog međudržavnog sukoba Austro-Ugarska ostane knja država koja bi bila u neku ruku protuteža njemačkom pangermanizmu u srednjoj Europi. Od dijela Austro-Ugarske (Bosne i Hercegovine i većeg dijela Hrvatske istočno od crte Virovitica – Karlovac - Karlobag, što je kasnije samo potvrdio srpski zločinac Šešelj), zajedno s Kraljevinom Srbijom stvorila bi se jaka srpska država koja bi imala oko 12 milijuna stanovnika i zauzimala gotovo cijeli hrvatski Jadran.

Druga opcija je bila potpuno raskomadanje Austro-Ugarske, što su zastupali i istaknuti čehoslovački masonski političari Tomáš Garrigue Masaryk i Edvard Beneš, te stvaranje južnoslavenske države pod potpunom dominacijom Srba. Obje su opcije odgovarale Okruglom stolu, odnosno britanskom masonstvu jer je to značilo silazak Engleza posredstvom svoje ekspoziture Srbije na Mediteran, i oduzimanje od Germana strateški važno geopolitičko i prometno čvorište. Na taj način Britanci bi sa saveznicima Taljanima držali arteriju svoga Carstva, kontrolu žile kucavice koja preko hrvatskog Jadrana vodi k Bliskom i Dalekom istoku.

Ubojstvo Obrenovića i dolazak Karađorđevića

Plan se počeo ostvarivati poslije svibanjskog prevrata 1903. godine u Srbiji kada je četnička organizacija Ujedinjenje ili smrt (Crna ruka) pod zapovjedništvom pukovnika Generalštaba Vojske Srbije i šefa obavještajne službe srpske vojske, masona Dragutina Dimitrijevića Apisa, ubila srpskog kralja Aleksandra Obrenovića i njegovu ženu Dragu Mašin. Urotnici su provallili u spavaću sobu kraljevske palače, izbolli noževima kralja i kraljicu, odrezali im prste s nakitom i izbacili njihova izmasakrirana tijela kroz prozor palače.

Poznato je da je kralj Aleksandar Obrenović bio naklonjen Austro-Ugarskoj što nikako nije odgovaralo četničkoj organizaciji Crna ruka i njenom ekspanzionističkom planu stvaranja Velike Srbije. Na vlast su urotnici doveli slobodnog zidara, kralja Petra I. Karađorđevića, koji je niz godina živio u progonstvu gdje je stekao „britansku naobrazbu“ i koji je Srbiju nepovratno stavio u službu engleskog masonstva. Organizaciju Ujedinjenje ili smrt, koja je imala za cilj ujediniti sve „srpske zemlje“, osnovali su osim pukovnika Apisa još: Čedomir A. Popović, Velimir S. Vemić, Bogdan Radenković, Ilija Radivojević, Ljubomir Jovanović-Čupa i Vojislav A. Tankosić. Zaštitni znak organizacije bila je bomba, nož, otrov i mrtvačka glava nad prekrštenim kostima. Taj tajnoj organizaciji koja je radila po inicijacijama masonskih loža postupno su se pridruživali i drugi urotnici, od kojih mnogi nisu bili masoni, ali ih je većina s vremenom postala.

Još je nešto išlo u prilog stvaranja zajedničke južnoslavenske države pod dominacijom Srba, odnosno Velike Srbije. Poznato je bilo „Velikom oku“ da je srpsko svetosavlje opći remetilački faktor u širem okruženju pa je i s te strane masonstvu odgovaralo da se to hegemonističko srpstvo očituje u granicama stvorene neprirodne države, poglavito nad Hrvatima, nego da u slučaju samostalne srpske države remeti mir ostalih država u „regionu“ (omiljeni naziv bivšeg predsjednika Mesića).

Provođenje tog plana Okrugli stol (The Round Table) je povjerio istaknutim masonskim srbofilima, škotskom povjesniku Robertu Williamu Seaton-Watsonu i uredniku londonskog lista The Times, Henryju Wickhamu Steedu, koji su kao advokati diaboli skrojili goraku sudbinu Hrvatske. Ta čuvena dvojka koja će imati veliku ulogu u prekrajanju granica poslije Prvog i Drugog svjetskog rata, organizirala je u Srbiji masonsku ložu znakovitog naziva Ujedinjenje koja je radila pod pokroviteljstvom francuskog Velikog Orijenta, a čiji je starješina bio industrijalac Vaso Jovanović. Masonska loža Ujedinjenje uskoro je preuzela patronat nad četničkom organizacijom Ujedinjenje ili smrt. Masonski koncept stvaranja države Jugoslavije bio je sve bliži, trebalo je još samo ubiti austrijskog katoličkog prestolonasljednika nadvojvodu Franju Ferdinandu i inscenirati svjetski rat.

Kako ga se s tom zadaćom ne bi moglo povezati, četnička organizacija Ujedinjenje ili smrt poznatija kao Crna ruka osnovala je svoju ispostavu, revolucionarnu organizaciju u Bosni i Hercegovini pod imenom Mlada Bosna (naziv je prvi upotrijebio njezin član, srpski književnik Petar Kočić). Organizaciji su većinom pripadali mladi Srbi, masonski podanici i masonski kandidati, koji u javnosti nisu bili izravno povezani sa slobodnim zidarima. Posebice su se po svom radikalizmu isticali Vladimir Gačinović, Gavrilo Princip, Voja Tankosić, Nedeljko Čabrinović i dr. Zanimljivo je da je toj terorističkoj organizaciji pripadao i jedan hrvatski herostrat, kasnije proslavljeni mason i nobelovac Ivo Andrić.

Mlada Bosna

Logično je da je revolucionarnu organizaciju Mlada Bosna oružjem i drugim terorističkim potrepštinama opskrbljivala četnička organizacija Ujedinjenje ili smrt. Stanoviti Spasoje Tadić, djed bivšeg predsjednika Srbije Borisa Tadića i velikog prijatelja predsjednika Hrvatske Ive Josipovića, koji je kasnije postao četnički zapovjednik, bio je glavni organizator organizacije Ujedinjenje ili smrt u Cmoj Gori, a zadužen je i bio za nabavku oružja Mladaj Bosni.

Jedini je programski cilj Mlade Bosne bio ubojstvo katoličkog prestolonasljednika Franje Ferdinanda. Nakon aneksije Bosne i Hercegovine 1908. godine, austrijski car Franjo Josip nije bio spreman na temeljite reforme u onemoćaloj Monarhiji, za razliku od njegovog nećaka, nadvojvode Franje Ferdinanda koji je Monarhiju htio urediti na bazi federativnog uređenja u kojoj bi hrvatska federalna jedinica obuhvaćala hrvatski povijesni prostor sa cijelom Bosnom i Hercegovinom.

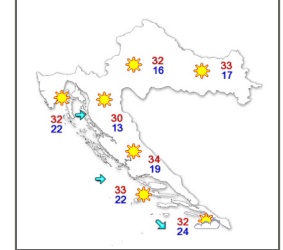
Jasno da takav scenarij ujedinjenja hrvatske povijesne zemlje nikako nije odgovarao

Carstva dogovorena je početkom 20. stoljeća u Londonu - matici svjetskog masonstva u Milnerovoj grupi (Milner Group). Trebalo je samo zapaliti iskrnu na način da „osudene dinastije“ budu uvučene u veliki rat kao agresori i inicijatori rata, dok bi na strani „pravednika“ bile zemlje u kojima je masonstvo već tada bilo velevlast.

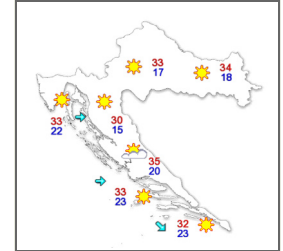

Prognoza

Hrvatska danas

Hrvatska sutra

Prognoza za pomorce

Okruglom stolu, kao ni njenom podaniku, imperijalističkoj Srbiji. Ubojstvom odanog katoličkog vjernika, prestolonasljednika Ferdinanda, koji nije bio nimalo sklon slobodnim zidarima, raznim liberalnim smušenjacima, marksistima i anarhistima, znalo se da će se pokrenuti veliki rat u kojemu će masonstvo domino efektom rasklopiti i ostale kršćanske dinastije, poglavito u Njemačkoj i Rusiji. Zanimljivo je da je nekoliko mjeseci prije atentata najavu skorog ubojstva Franje Ferdinanda javno obznanilo masonsko-hegemonističko glasilo Pijemont, koje je izdavala četnička organizacija Crna ruka.

Pod pokroviteljstvom britanskog i francuskog masonstva, a u organizaciji četničke organizacije

Crne ruke, nakon tri neuspješna pokušaja (1902., 1906. i 1910.), pomno je isplaniran atentat na austrijskog nadvojvodu i prestolonasljednika Franju Ferdinanda. Prvaci Crne ruke, masoni Dragutin Dimitrijević Apis (Pčela) i Voja Tankosić poslali su u siječnju 1914. godine svoje ljude u Bosnu da organiziraju atentat na prestolonasljednika uz pomoć terorističke organizacije Mlada Bosna.

Bogobojnog prestolonasljednika i odanog katolika pod svaku cijenu se moralo ukloniti. Njegovim ubojstvom dalo bi se povoda Austrougarskoj Monarhiji da bude pokretač i inicijator velikog rata. U tom ratu Francuska je priželjkivala natan dio njemačkog zapadnog teritorija, a Mađarska i Češka svoje jake države proširene na račun Monarhije.

Prestolonasljednikovu smrt, a tako i veliki rat, priželjkivali su svi, sve države u okruženju gdje je masonstvo imalo izravnog utjecaja u sam vrh vlasti. Njegovu su smrt također željno iščekivali i u samoj Austriji, u prijestolnici Monarhije, Beču, koji je potpuno izgubio svoju bečku germansku samorodnost i postao multikulturalno masonsko središte s izrazitim jevrejskim štihom.

Izvršenje atentata

Izvršenje atentata povjeren je Nedeljku Čabrinoviću, Gavrilu Principu, Trifku Grabežu i dr., na pravoslavni blagdan Vidovdan, 28. lipnja 1914. godine, prigodom posjeta Franje Ferdinanda Sarajevu. Očito je bilo da cijeli masonski svijet priželjkuje smrt nećaka austrijskog monarha Franje Josipa. Naime, znakovita je bila razlika u mjerama sigurnosti 1909. godine prigodom posjeta Franje Josipa Sarajevu i onih za posjeta njegovog nećaka i prestolonasljednika Franje Ferdinanda 1914. godine. Prigodom posjeta Franje Josipa Sarajevu u osiguranju je bilo oko tisuću uniformiranih policajaca i oko dvije tisuće agenata u civilu.

Na Vidovdan 1914. svega je sto i dvadeset policajaca osiguravalo prestolonasljednikovu sigurnost, dok je sve druge mjere vojni zapovjednik odbio, kao primjerice kordon vojske duž ulice kojom se vozio Franjo Ferdinand. Ubojstvom Franje Ferdinanda, nesuđenog budućeg fanatičnog katoličkog cara, nastalo je inicirano masonskom elitom, neprikriveno oduševljenje u Monarhiji, od Beča, Praga, Pešte do Zagreba i Sarajeva. Preduvjeti su stvoreni za preslagivanje nove karte Europe.

njihovu pripadnost masonstvu.

Na sudu su osuđeni sudionici sarajevskog atentata na čelu s Dragutinom Dimitrijevićem Apisom, šefom obavještajne službe u srpskoj vojsci i glavnim ideologom Crne ruke, i Gavrilom Principom, glavnim egzekutorom atentata. Obojica su završili svoju zadaću. Više nisu bili potrebni masonstvu. Apis je osuđen na smrt, dok je Princip umro 1918. godine u zatvoru, navodno od tuberkuloze.

Na kraju još jedna zanimljivost! Potpuna rehabilitacija osuđenih u Solunskom procesu stigla je tek u jednoj novoj masonskoj tvorevini, Titovoj Jugoslaviji. U dnevnom tisku iz 1953. godine objavljena je pravomoćna presuda osuđenih u Solunskom procesu. „Znanstveno“ je dokazana njihova pravna rehabilitacija, te je stavljena van snage presuda Velikog vojnog suda u Solinu od 5. lipnja 1917. godine. Sudionici procesa, Dragutin Dimitrijević Apis, Milan Milovanović, Čedomir Popović, Velimir Vemić, Bogdan Radenković, Ljubomir Vulović, Vladimir Tucović, Damjan Popović, Radoje Lazić, Rade Malobabić i Mehmed Mehmedbašić su oslobođeni krivnje.

Korišteni dijelovi iz knjige: Masoni protiv Hrvatske

Cilj

Jedini je programski cilj Mlade Bosne bio ubojstvo katoličkog prestolonasljednika Franje Ferdinanda. Nakon aneksije Bosne i Hercegovine 1908. godine, austrijski car Franjo Josip nije bio spreman na temeljite reforme u onemoćaloj Monarhiji, za razliku od njegovog nećaka, nadvojvode Franje Ferdinanda koji je Monarhiju htio urediti na bazi federativnog uređenja u kojoj bi hrvatska federalna jedinica obuhvaćala hrvatski povijesni prostor sa cijelom Bosnom i Hercegovinom. Jasno da takav scenarij ujedinjenja hrvatske povijesne zemlje nikako nije odgovarao Okruglom stolu, kao ni njenom podaniku, imperijalističkoj Srbiji.

Masonstvo

Masonstvo je nakon ubojstva austrijskog prestolonasljednika Franje Ferdinanda i njegove supruge Sofije negiralo bilo kakvu umiješanost u Sarajevski atentat. Pod pritiskom međunarodne javnosti održan je Veliki vojni sud u Solinu 1917. godine za osumnjičene u atentatu. Egzekutori samog atentata nisu priznali svoju povezanost s masonstvom, ali su za svoje nalogodavce potvrdili sumnju u osumnjičene u atentatu. Egzekutori samog atentata nisu priznali svoju povezanost s masonstvom, ali su za svoje nalogodavce potvrdili sumnju u njihovu pripadnost masonstvu.

127K+

Mladen Lojkić

